

VERSLAG DER VEREENIGING

OVER HET JAAR

1895.

Het jaar, waarover Directeuren weer verslag hebben uit te brengen, kan uiteraard geen „aangenaam” jaar genoemd worden. Zijn er tijden in het leven des Christens, waarop het den Heere behaagt donkerheid en duisternis te zenden, opdat de geheime gedachten des harten openbaar mogen worden, en verootmoediging en berouw gewerkt — zoo doen zich die tijden ook voor in het leven der corporatiën, welke zich ten doel stellen werkzaam te zijn tot bevordering van de komst van Christus’ koninkrijk. Ook van deze geldt het, evenals van den individueelen Christen: „dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods.”

Maar mag de geloovige Christen, terwijl hij zich buigt onder de roede, met den apostel in het geloof belijden, „dat alle kastijding, als die tegenwoordig is, geen zaak van vreugde maar van droefheid schijnt te zijn, doch daarna eene vreedzame vrucht der gerechtigheid van zich geeft dengen, die door dezelve geoefend zijn” — zoo mogen wij ook vertrouwen, dat, wanneer de Heere diepe wonden en gevoelige slagen toebrengt in het leven der vereenigde werkzaamheid van Zijn volk, Hij dit doet als een liefhebbend Vader, die ook niet anders bedoelt dan uit het schijnbaar kwade het goede te doen voortkomen, opdat ná droefheid verheuging des harten volgen zou, en eenmaal de blijde juichtoon worde vernomen: „Wij danken U, Heere, dat Gij toornig op ons geweest zijt; maar Uw toorn is afgekeerd en Gij troost ons;” want „eer wij verdrukt werden, dwaalden wij, maar nu onderhouden wij Uw Woord.” Ja, „het is ons goed dat wij verdrukt zijn geweest, opdat wij Uwe inzettingen leerden.”